

Xaval gras es menja el món

6 November, 2016

Júlia Baena / *Biblioteca Juvenil*

L'autora de novel·la infantil i juvenil K.L. Going va ser finalista l'any 2004 del Premi Michael L. Printz amb el llibre de ficció juvenil *Fat Kid Rules the World* (primera novel·la de l'escriptora), que també va ser adaptada al cinema independent l'any 2012 per Matthew Lillard. Edicions de 1984 la publica ara en català -traducció d'Albert Torrecasana-, amb el títol *Xaval gras es menja el món*.

Coneixerem la història d'en Troy Billings, un "xaval gras" de 17 anys, 134 quilos, pocs amics (bé, en realitat cap) i amb una inseguretats que li pesa encara més que el cos. El dia que en Troy decideix suïcidarse, coneix en Curt MacCrae, un curiós personatge virtuós de la guitarra que opina que en Troy és el bateria ideal per al grup de punk-rock que vol crear. Només hi ha un problema: en Troy menteix quan li assegura que sap tocar la bateria. Aquesta mentida acaba portant en Troy i en Curt per un camí on la música és el fil conductor, on els seus somnis, expectatives, decepcions i amistat acompanyen i entretenen el lector de la primera plana fins a l'última.

És una alegria llegir una novel·la juvenil fresca i honesta, que respecta el jove lector i no cau en l'infantilisme o en "fals juvenilisme", amb poc edulcorant (de fet, potser fins i tot el poc que hi ha és necessari per a no desviar massa el lector de l'argument) i amb protagonistes outsiders ben construïts, versemblants i entranyables en la seva imperfecció i histrionisme. En lloc de caure en el melodrama que podia haver estat (entorn familiar, bullying, etc.), l'autora prefereix apostar per l'humor per retratar les situacions dures. La feina ben feta de l'autora amb la creació i el desenvolupament dels personatges i les seves relacions, així com l'empatia que aconsegueix generar en el lector, és digna de menció i escassa en la novel·la juvenil, que massa sovint oblida que un bon personatge és tan important o fins i tot més que un bon argument.

Els lectors adults que hem viscut l'època del grunge amb Nirvana, Smashing Pumpkins o Pixies llegireu la novel·la sentint una bonica nostàlgia. I els més grans també la gaudireu, perquè el vitalisme propi de la joventut que destil·la és comú a totes les generacions.

Esperem que la trajectòria de l'obra sigui ben llarga i brillant; al meu parer, un dels llibres de l'any. Molt recomanada!